בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', כ"ד בטבת תשס"ב (8 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

פרשת קסטנר {המשך}:

=...פקד הימלר שלא לגרש את יהודי בודפשט להשמדה, ו318 יהודים מ'רכבת קסטנר' נשלחו מברגן-בלזן לשווייץ... ובדצמבר 1944 נשלחו לשווייץ גם 1366 הנותרים, ומגעיו של בכר עם קסטנר עשאוהו למחוייב כלפי היהודים. בהמרצתו של קסטנר, התערב בכר למען יהודי בודפשט. נראה שלבכר היו כמה מניעים, ואולם, התוצאה היתה שגדלה נכונותו של הימלר למחוות המצילות חיי אדם, נוכח תבוסתה הקרבה של גרמניה. היהודים שניהלו המו"מ ניצלו את האשליה כאילו תהיה לגרמניה אפשרות לשאת ולתת בדבר שלום נפרד עם מעצמות המערב.

אחרי המלחמה, נקרא קסטנר לסייע במשפטי נירנברג לחוקרים את מעשיהם של הפושעים הנאצים. אין ספק שלבכר סייעה עדותו הכתובה של קסטנר כדי להיחלץ מבדיקה מדוקדקת יותר בעברו ובפשעיו. קסטנר העיד גם למען נאצים אחרים. נראה שקסטנר סבר שעם תום המלחמה, יש לנהוג על-פי כללי האצילות המחייבת ולזכור לטוב כל נאצי שעשה מחווה או שפעל למען יהודים.

קסטנר עלה ארצה וב1954 הגיש תביעת דיבה נגד מלכיאל גרינוואלד שהאשימו בבגידה ובאחריות למותם של יהודים רבים. פרקליטו של הנתבע, שמואל תמיר, הפך את ההגנה על מרשו לכתב-אישום נגד קסטנר עצמו, וניווט את המשפט לאפיקים פוליטיים נגד מפא"י, שקסטנר היה פעיל בה ומועמד מטעמה לכנסת. השופט, בנימין לוי, קיבל את רוב טענותיו של גרינוואלד, וסיכם את דעתו על קסטנר בהאשימו אותו בכך שהוא "מכר את נשמתו לשטן", דבר שהתייחס הן למו"מ עם הנאצים והן ל'רכבת קסטנר' שתוארה כפתח הצלה לקרובי קסטנר וחבריו וכפרס-זוטא, שבתמורתו נמנע קסטנר מלהזהיר את יהודי הונגריה מפני האסון הצפוי להם.

החלטת ממשלת ישראל לערער על פסק-הדין גרמה למשבר בקואליציה והתפטרות הממשלה, והפרשה תפסה מקום מרכזי במערכת הבחירות לכנסת ה3 (1955). בפסק-הדין הסופי שניתן בכ"ג טבת (אתמול) בשנת 1958, זיכה בית-המשפט העליון את קסטנר מן ההאשמות שהטיח בו גרינוואלד, פרט להאשמה בדבר העדות לטובת בכר. 10 חודשים לפני-כן, בעת שהדיון בבית המשפט העליון היה בעיצומו, **נרצח קסטנר** בידי לאומנים קיצונים שקיבלו את דברי השופט בנימין הלוי כפשוטם... [האנציקלופדיה של השואה]

***

היום, **כ"ד בטבת**, בשנת תקצ"ז(1837-5597), אירעה **רעידת אדמה בגליל** שפקדה באופן קשה במיוחד את **צפת** ו**טבריה**, 2 מארבע הערים הקדושות של הארץ. בשעת תפילת מנחה, כאשר רבים היו בבתי-כנסת ובבתי-המדרש, זעזע את הערים רעש חזק, ומרבית בתיהן כרסו והתמוטטו על יושביהם ר"ל. לפי הערכות שונות, נספו ברעש 2000 עד 4700 נפש, רובם בצפת. ועוד מאות היו לבעלי מום. מיד לאחר שנודעה הבשורה הרעה, נתארגנו פעולות עזרה והצלה בארץ ומחוצה לה. וגם, בקהילות ישראל בתפוצות, נישאו הספדים ונקראו קינות מיוחדות, שחלקן השתמרו והן משמשות מקור חשוב ללימוד תגובותיה של החברה היהודית על האסון הכבד [נראה שאירוע קשה זה גם שימש חלק מההתעוררות הכללית של עם ישראל בכיסופיו לארץ הקודש] ...אחרי-כן, התדלדל היישוב של הפרושים בערי הגליל,

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', כ"ד בטבת תשס"ב (8 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ומרכז הכובד שלהם עבר לירושלים, אך גם בשנים הבאות המשיכו עולים ממזרח אירופה להגיע לצפת ולטבריה. [ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל